

خدای دونخ

| سَمْ شِپَارَد | وزریک درساهکیان | شاییشنامه‌های بییکل: امریکایی (۵) |

| فهرست مطالب |

۱۱	پرده اول
۴۵	پرده دوم
۷۳	پرده سوم

| پرده اول |

[صحنه: صبح زود. داخلی، خانه‌ای بسیار ساده به سبک مزارع غرب میانه‌ی آمریکا. پنجره‌های یخ بسته، با مناظر برف گرفته‌ی چراگاه بیرون، بی‌آنکه جزئیاتی به چشم بیاید. دو اتاق، که پیشخوان آشپزخانه‌ای از هم جداشان کرده است. سمت چپ صحنه، آشپزخانه‌ای کوچک با کفپوش لینولوم قرار دارد. سمت راست هم اتاق پذیرایی جمع و جور و محقری است که کفپوش چوبی دارد و سمت راست آن مبلی کوچک وجود دارد. تعداد زیادی گلدان با گل و بته و گیاه، به اندازه‌های مختلف پای دیوارهای اتاق پذیرایی قرار دارند، بی‌آنکه با نظم و ترتیب خاصی چیده شده باشند. در ورودی خانه، سمت راست و بالای صحنه، به هشتی و ایوان ورودی

اما: مگه تو نگفتی؟

فرانک: نه.

اما: خُب، پس چی کاره ست؟

فرانک: من چه می دونم. یعنی، شغلِ رسمی اش رو نمی دونم.

اما: رسمی؟ یعنی می گی دولتی یه؟

فرانک: فکر کنم توی کار تحقیقات باشه.

اما: مگه نگفتی یه کارهایی واسه دولت می کنه؟

فرانک: نه، فکر نکنم همچین حرفی زده باشم.

اما: اسلحه و اینا.

فرانک: اسلحه؟

اما: مهمات.

فرانک: نمی دونم. حروف اختصاری داره.

اما: چی حروف اختصاری داره؟

فرانک: همونجایی که کار می کند دیگه. یه جایی توی کلرادو. به نظرم گفت DMDS یا SSCI یا همچین چیزی. می دونی که این روزها همه‌ی اداره‌ها از این جور حروف اختصاری دارن.

اما: DMDS یا SSCI؟ تو همچین چیزی گفتی؟

فرانک: یه همچین چیزی.

اما: یعنی که چی؟ حروف اختصاری چی هست حالا؟

فرانک: من از کجا بدونم، اما؟ حالی ام نشد چی گفت. پشت تلفن همچین بگی نگی سراسیمه بود.

اما: سراسیمه؟

ختم می شود. یک زنگ فلزی سیاه، شبیه زنگ مدرسه، با طنابی کوتاه به سقف ایوان آویخته شده است. سمت چپ صحنۀ، بر دیوار آشپزخانه، وروی باز قوسی شکلی دیده می شود رو به اتاق‌های دیگر خانه (بانور کم و بیرون از صحنۀ)، که در آن سمت قرار دارند. وسائل معمولی پخت و پز، ففسه‌ها، و ظرفشویی - که قدمندان آشکارا به دهی پنجاه می رسد - در آشپزخانه دیده می شوند. گوشی چپ آشپزخانه، راه پله‌ی نیمه پنهانی به زیرزمین ختم می شود، و نور زرد رنگ کم جانی از آنجا به آشپزخانه می تابد. نرده و قسمت بالای پلکان، تنها چیزی است که تعاشاگر می تواند بینند. [با نورانی شدن صحنۀ، اما با حوله‌ی لباسی آبی رنگ به تن، دمپایی به پا، پارچ آبی از ظرفشویی آشپزخانه بُر می کند و برای آبیاری به سراغ گلداهن‌ها می رود. بعد برمه گردد و پارچ را پُر می کند و دوباره سر وقت گلداهن‌ها می رود. فرانک، شوهرش، روی مبل نشسته و یک جفت پوتین کار روی زانویش گذاشته و روغن «مینک» به آن‌ها می مالد. مدتی می گذرد تا شروع به حرف زدن کنند.]

اما: هنوز بیدار نشده؟

فرانک: صدایی ازش به گوشم نخورد.

اما: خیال می کردم اینا سحرخیزند.

فرانک: کی ها؟

اما: این دانشمندها دیگه.

فرانک: حالا کی گفت این بابا دانشمنده؟